Súd:	Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka:	8C/102/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3710205882
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ladislav Vašut
ECLI:	ECLI:SK:OSPB:2011:3710205882.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Ladislav Vašut, v právnej veci žalobcu JUDr. W. Č., W.. XX. XX. XXXX, L. V. L. M., F. L. XX/XX-X, Považská Bystrica, právne zastúpenej JUDr. Jánom Legerským, advokátom, Nám. sv. Anny 15/25, Trenčín, proti žalovaným: 1/ Y.. Y. E., W.. XX. XX. XXXX, nezamestnanému, F. L. XX/XX, T. F., právne zastúpeného Doc. JUDr. Ľubomírom Fogašom, CSc., advokátom, Kýčerského 5, Bratislava a 2/ MANIN PB, s.r.o., Sládkovičova 569, Považská Bystrica, IČO: 36 335 789, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný v druhom rade je p o v i n n ý v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku zabezpečiť, aby vo vysielaní informačného kanála Mesta Považská Bystrica, v rámci televíznej programovej služby iTV, bola odvysielaná 3-krát vždy s časovým odstupom 2 dní a vždy vo vysielacom čase medzi 18.00 hod. a 20.00 hod. nasledovná správa: Tvrdenia, ktoré uviedol primátor Mesta Považská Bystrica Y.. Y. E., na zasadnutí mestského zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 28. 01. 2010, kde uviedol o R.. W. Č., že si myslí, že táto ako sudkyňa krajského súdu mala určitú afinitu k Mestu Považská Bystrica pri rozhodovaní v súdnom spore na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý sa týkal zmluvy medzi Mestom Považská Bystrica a súkromným médiom, pretože jej pán manžel pôsobil v Meste Považská Bystrica dlhší čas ako prednosta mestského úradu, nie sú pravdivé a týmito došlo k neoprávnenému zásahu do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, za čo sa pôvodca týchto tvrdení Y.. Y. E. týmto R.. W. Č. ospravedlňuje.

Žalovaný v prvom rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- €, a do rúk právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Jána Legerského náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 1.241,13 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov konania a právneho zastúpenia súd žalobkyni proti žalovanému v druhom rade n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa požiadala súd, aby žalovaného v 2. rade zaviazal zabezpečiť, aby vo vysielaní informačného kanála Mesta Považská Bystrica, v rámci televíznej programovej služby iTV, bola odvysielaná 3-krát vždy s časovým odstupom 2 dní a vždy vo vysielacom čase medzi 18.00 hod. a 20.00 hod. nasledovná správa: Tvrdenia, ktoré uviedol žalovaný v 1. rade ako primátor Mesta Považská Bystrica na zasadnutí mestského zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 28. 01. 2010, kde uviedol o žalobkyni R.. W. Č., že si myslí, že táto ako sudkyňa krajského súdu mala určitú afinitu k Mestu Považská Bystrica pri rozhodovaní v súdnom spore na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý sa týkal zmluvy medzi Mestom Považská Bystrica a súkromným médiom, pretože jej T. Y. pôsobil v Meste Považská Bystrica dlhší čas ako prednosta mestského úradu, nie sú pravdivé a týmito došlo k neoprávnenému zásahu do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, za čo sa pôvodca týchto tvrdení - žalovaný v 1. rade týmto žalobkyni ospravedlňuje a zároveň

sa domáhala, aby žalovanému v 1. rade súd uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- €.

V žalobe uviedla, že žalovaný v 1. rade predniesol tieto ničím nepodložené tvrdenia na verejnom zasadnutí mestského zastupiteľstva za účasti jeho poslancov a ďalších osôb s vedomím, že priebeh zastupiteľstva je zaznamenávaný za účelom jeho následného opakovaného odvysielania. Záznam zo zasadnutia vrátane predmetných tvrdení žalovaného v 1. rade na adresu žalobkyne, bol 24. krát odvysielaný v rámci prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica a televíznej programovej služby TV MARIKA žalovaným v 2. rade ako vysielateľom, v čase od 30.01.2010 do 25.03.2010 každý utorok, štvrtok, sobotu. Došlo tým k hrubému neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne na ochranu osobnosti, ktorý bol objektívne spôsobilý v značnej miere znížiť vážnosť a dôstojnosť žalobkyne v spoločnosti. Žalovaný v 1. rade vo svojom prednese použil pojem afinita, označujúci určitú príbuznosť, blízkosť, vzájomný vzťah, z čoho je zrejmé, že žalobkyňu verejne obvinil, že zneužíva svoje postavenie sudcu na osobný prospech iných a používa nekalé praktiky. Tvrdenie žalovaného v 1. rade mohlo objektívne vo verejnosti vyvolať dojem, že žalobkyňa sa pri výkone jej sudcovskej funkcie neriadi dôsledne ústavou, zákonmi, ale pri rozhodovaní uprednostňuje vlastný osobný záujem založený na jej vzťahu k účastníkom konania, prameniaci z pôsobenia jej manžela po dlhší čas ako prednostu Mestského úradu v Považskej Bystrici. Žalobkyňa pôsobí vo funkcii L. od roku 1972, na I. L. T. F. pracovala do roku 1996 a na V. L. U. M. pôsobí od roku 1997. Vždy si čestne, zodpovedne plnila povinnosti vyplývajúce z jej funkcie, vďaka čomu vždy požívala ako sudca úctu a vážnosť v pracovnom kolektíve i na verejnosti. Je pravda, že ako členka senátu rozhodovala na Krajskom súde v Trenčíne v konaniach XCob XX/XXXX, XXCob XXX/XXXX, XCob XXX/XXXX, o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam Okresného súdu Považská Bystrica, týkajúcich sa peňažných nárokov žalovaného v 2. rade voči Mestu Považská Bystrica, zo zmluvy o zriadení a zabezpečení prevádzky spravodajského informačného kanála, avšak nebol daný žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by mala byť žalobkyňa z rozhodovania vylúčená a ani účastníci konania nenamietali jej zaujatosť. Platnosť uvedenej zmluvy riešil Krajský súd v Trenčíne pod spis. zn. XXCob XXX/XXXX, pričom žalobkyňa na rozhodovaní o opravnom prostriedku účastná nebola, z dôvodu čerpania dovolenky. Y. žalobkyne bol prednostom Mestského úradu Považská Bystrica do konca roku 2006, v januári 2007 odišiel do dôchodku. Nemohol rozhodovať o uzavretí zmluvy medzi Mestom Považská Bystrica a žalovaným v 2. rade, nakoľko tieto kompetencie patria primátorovi mesta a mestskému zastupiteľstvu a nemal možnosť robiť ani procesné úkony v súdnych konaniach. Žalobkyňa poukázala na mimoriadne vysokú závažnosť tohto neoprávneného zásahu do jej práv na ochranu osobnosti najmä pokiaľ ide o jej ďalší profesionálny život pri výkone sudcovskej funkcie v regióne jej pôsobnosti a na značný rozsah, v akom sa verejnosť mohla dozvedieť o nepravdivých tvrdeniach žalovaného v 1. rade o jej osobe, vzhľadom na opakované odvysielanie záznamu zo zasadnutia mestského zastupiteľstva v lokálnej televízii. Na odstránenie následkov neoprávneného zásahu nepostačuje preto len ospravedlnenie žalovaného v 1. rade, a žalobkyňa žiada aj zadosťučinenie vo forme náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pretože sa domáha aj zverejnenia ospravedlnenia žalovaného v 1. rade v televíznom vysielaní žalovaného v 2. rade, za účelom vykonateľnosti tejto povinnosti je potrebné, aby bol účastníkom konania aj žalovaný v 2. rade.

Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Jeho prednes na zasadnutí mestského zastupiteľstva dňa 28.01.2010 mal formu krátkeho hodnotiaceho úsudku a nemožno v ňom vidieť žiadny výrok, ktorý by bol objektívne spôsobilý v značnej miere znížiť vážnosť a dôstojnosť žalobkyne v spoločnosti. Išlo o prípustnú kritiku. Nie je pravda, žeby manžel žalobkyne nemal vplyv a zodpovednosť v čase uzatvárania spornej zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica č. 89/05-OKP a jej dodatku zo dňa 16.11.2006, ktoré sú pre mesto nevýhodné a viedli k viacerým súdnym sporom o ich platnosť a peňažné nároky z nich. Poukázal na výsluchy svedkov vykonané v konaní XXCb XX/XXXX, z ktorých vyplýva, že pri vypracovaní a dojednávaní zmluvy hral významnú úlohu mestský úrad, ktorého prednostom bol vtedy manžel žalobkyne. Sú potom dané dôvody na zaujatosť žalobkyne rozhodovať spory z tejto zmluvy. Žalovaný v 1. rade preto na zasadnutí mestského zastupiteľstva v rámci podania informácie o stave súdnych konaní mesta, vyjadril odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti žalobkyne v súdnych sporoch vyvolaných práve zmluvou a jej dodatkom, na ktorých tvorbe sa podieľal aj jej manžel ako vtedajší prednosta mestského úradu. Predmetný hodnotiaci úsudok má preto dostatočný faktický základ. Žalobkyňa sa mala v uvedených konaniach sama nechať vylúčiť z rozhodovania. Právny zástupca Mesta Považská Bystrica

proti žalobkyni následne vzniesol námietku zaujatosti. Keďže predmetný výrok na adresu žalobkyne je súčasťou informácie poskytnutej primátorom mesta poslancom mestského zastupiteľstva, ide o politický prejav, ktorý spadá pod ochranu článku 26 ods. 1 Ústavy SR o slobode prejavu. Žalobkyňa je sudkyňou - osobou verejného záujmu a preto je ochrana jej osobnostných práv oproti súkromným osobám podstatne zúžená. Vzhľadom na uvedené okolnosti má žalovaný v 1. rade za to, že miera potenciálneho zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti ako sudkyne je taká nízka, že je nutné dať prednosť slobode prejavu.

Žalovaný v 2. rade uviedol, že je ochotný odvysielať ospravedlnenie žalovaného v 1. rade v zmysle žalobného petitu. Potvrdil, že záznam zo zasadnutia zastupiteľstva konaného dňa 28.01.2010 vysielal tak, ako je uvedené v žalobe. Vysielanie je schopné prijať 8.000 domácnosti v meste. Funkcionári mesta vedeli o tom, akým spôsobom sa záznamy z mestského zastupiteľstva vyhotovujú a vysielajú.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného v 1. rade, konateľa žalovaného v 2. rade, výsluchom svedkov R.. H. V., K.. L. Q., Y.. R. L., R. G., Y.. Y. T., U. T., oboznámením zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica č. 89/05-OKP zo dňa 06.04.2005, Dodatku č. 1 zo dňa 16.11.2006 k zmluve, listu žalovaného v 2. rade zo dňa 23.03.2010, výpisu z obchodného registra ohľadom žalovaného v 2. rade, zvukového záznamu zo dňa 28.01.2010, obsahu spisu Okresného súdu Považská Bystrica 9Cb 85/08, písomných vyjadrení žalovaného v 1. rade zo dňa 08.03.2011, 21.04.2011, výňatkom koncesnej zmluvy zo dňa 15.12.2006, kópií výťahov zápisníc zo súdnych pojednávaní vo veci 14Cb 16/2009, uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 4Ndob 8/2011 zo dňa 04.04.2011 a zistil nasledovné:

Zmluvou o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica č. 89/05-OKP zo dňa 06.04.2005, sa prevádzkovateľ retransmisie SATRO s.r.o., Bratislava zaviazal, že bude zabezpečovať prevádzku spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica prostredníctvom zmluvného partnera - žalovaného v 2. rade, ktorý má oprávnenie na vysielanie a Mesto Považská Bystrica ako objednávateľ sa zaviazalo platiť dohodnutú cenu za realizáciu predmetu zmluvy žalovanému v 2. rade. Zmluva bola uzavretá s účinnosťou od 01.04.2005 do doby trvania licencie vysielateľa. Dodatkom č. 1 zo dňa 16.11.2006 k tejto zmluve, bola dohodnutá nová cena za realizáciu predmetu zmluvy. Zmluvu a dodatok podpísal za mesto jeho primátor K.. Ľ. N..

Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že Mesto Považská Bystrica napadlo platnosť zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica v znení jej dodatku, v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod spis. zn. XCb XX/XXXX. Rozsudkom zo dňa 04.09.2008 súd prvého stupňa žalobu zamietol. Mesto Považská Bystrica podalo proti rozsudku odvolanie a na Krajskom súde v Trenčíne odvolanie napadlo do senátu, ktorého členkou je žalobkyňa, avšak táto sa nepodieľala na rozhodovaní o opravnom prostriedku, pretože potvrdzujúci rozsudok zo dňa 18.02.2009 vyhlásil odvolací senát v zložení sudcov R.. Y. T., R.. R. S., R.. H. N.. Ďalej je súdu známe, že žalobkyňa rozhodovala o odvolaniach proti rozhodnutiam okresného súdu, ktorými bolo Mesto Považská Bystrica zaviazané plniť žalovanému v 2. rade, podľa zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica v znení jej dodatku.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade dňa 28.01.2010 na zasadnutí mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici, ktoré viedol ako primátor mesta, pred mestskými poslancami a osobami prítomnými v zasadacej miestnosti pri podávaní správy o stave súdnych konaní, ktorých účastníkom je mesto, ústne predniesol výrok o tom, že žalobkyňa ako L. krajského súdu mala určitú afinitu k Mestu Považská Bystrica pri rozhodovaní v súdnom spore na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý sa týkal zmluvy zo dňa 06.04.2005 v znení jej dodatku zo dňa 16.11.2006 medzi Mestom Považská Bystrica a žalovaným v 2. rade, pretože jej Y. pôsobil v Meste Považská Bystrica dlhší čas ako T. mestského úradu. Mal vedomosť o tom, že uvedený výrok môže počuť v rámci zmluvy so žalovaným v 2. rade asi 8.000 domácností v Meste Považská Bystrica.

Listom zo dňa 23.03.2010 žalovaný v 2. rade oznámil žalobkyni, že informačný kanál vysiela na území mesta Považská Bystrica, v jeho mestských častiach, čo predstavuje cca 8000 pripojených domácností. Záznam zo zasadnutia mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici zo dňa 28.01.2010 sa vysielal 24-krát od 30.01.2010 do 25.03.2010 každý utorok, štvrtok, sobotu.

Na základe výsledkov vyhlásenej súťaže o koncesiu, bola dňa 15.12.2006 uzatvorená medzi Mestom Považská Bystrica a spoločnosťou MTS s.r.o. Považská Bystrica Koncesná zmluva, ktorej predmetom bolo verejné osvetlenie Mesta Považská Bystrica a iné, pričom poverenou osobou vo veci zmluvy za mesto bol K.. R. Č., Y. Ž.. V konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod spis. zn. XCb XX/XXXX, sa Mesto Považská Bystrica proti MTS s.r.o. Považská Bystrica domáhalo určenia neplatnosti tejto koncesnej zmluvy. Rozsudkom zo dňa 11.09.2008 súd prvého stupňa žalobe vyhovel. MTS s.r.o. Považská Bystrica napadol rozsudok odvolaním, pričom vec napadla do odvolacieho senátu žalobkyne, ktorá sa nechala z rozhodovania vylúčiť, pretože manžel žalobkyne bol ako zamestnanec Mesta Považská Bystrica pracovne zaangažovaný do verejnej súťaže, z ktorej koncesná zmluva vzišla. O odvolaní potom rozhodol Krajský súd v Trenčíne v L. R.. Y. T., rozsudkom č.k. XCob/XXX/XXXX-XXX zo dňa 18.02.2009, ktorým žalobu zamietol.

Žalobkyňa na pojednávaní trvala na žalobe. Má za to, že išlo u účelový prejav žalovaného v 1. rade, ktorým jej chcel uškodiť. Z prejednávania platnosti koncesnej zmluvy, vedenej na Krajskom súde v Trenčíne v odvolacom konaní pod spis. zn. 8Cob/157/2008 sa dala vylúčiť, pretože na prvej strane koncesnej zmluvy bolo meno jej manžela. Pokiaľ ide o nároky zo zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica, tak v odvolacom konaní nepožiadala o vylúčenie z rozhodovania, lebo sa necítila zaujatá. Jej Y. nebol štatutárnym zástupcom mesta, zmluvy za mesto nepodpisoval, nevedela, či sa vo funkcii prednostu mohol podieľať na príprave zmlúv mesta.

Žalovaný v 1. rade sporný výrok predniesol, lebo mal pochybnosti o zaujatosti žalobkyne prejednávajúcej nároky zo zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica. Žalobkyni nechcel uškodiť. O tom, že žalobkyňa, ktorá ako sudkyňa prejednávala odvolanie v konaní o nárokoch plynúcich z predmetnej zmluvy, je manželkou bývalého prednostu Mestského úradu v Považskej Bystrici, sa žalovaný v 1. rade a jeho právny zástupca dozvedeli od tretej osoby až po pojednávaní na odvolacom súde.

Konateľ žalovaného v 2. rade uviedol, že asi 10 až 15 jemu známych ľudí ho v meste zastavilo a ústne vyjadrili výhrady k prednesu žalovaného v 1. rade, k osobe žalobkyne na zasadnutí dňa 28.01.2010.

L. R.. H. V., bývalá T. I. T. v Považskej Bystrici, ktorá mala na starosti všeobecný dozor a ktorá so žalobkyňou súbežne asi 20 rokov pracovala, uviedla, že nikdy nebola svedkom toho, žeby žalobkyňa viedla konanie tendenčne. Z odvysielaného prejavu žalovaného v 1. rade na zasadnutí 28.01.2010 svedkyni vyplynulo, že žalovaný tým spochybnil objektívnosť rozhodovania žalobkyne v spore, ktorého účastníkom bolo Mesto Považská Bystrica.

L. K.. L. Q., ktorý pôsobil ako viceprimátor Mesta Považská Bystrica v predchádzajúcom volebnom období, uviedol, že bol prítomný na zasadnutí zastupiteľstva, keď žalovaný v 1. rade pri hodnotení súdnych sporov mesta predniesol sporný výrok, avšak svedok z jeho prejavu nezistil ani necítil nič, čo by mohlo žalobkyňu uraziť. Myslí si, že sa žalobkyňa mala zrieknuť predmetného prípadu.

L. Y.. R. L., videl odvysielaný záznam z mestského zasadnutia a nenadobudol dojem, žeby z prejavu žalovaného v 1. rade pri hodnotení súdnych sporov mesta, odznelo niečo urážlivé na adresu žalobkyne, alebo iných sudcov a nemal z toho prejavu pocit, žeby žalobkyňa rozhodovala nelegálne. Až z prejavu žalovaného v 1. rade svedok zistil, že spor mesta na krajskom súde prejednáva žalobkyňa a začal uvažovať o tom, či nejde o konflikt záujmov.

L. R. G., dôchodca, ktorý sa zúčastnil ako verejnosť zasadnutia mestského zastupiteľstva dňa 28.01.2010, uviedol, že na zastupiteľstvá chodí pravidelne, pričom v uvedený deň bolo v sále nezvyčajne veľa novinárov, asi 12, aj z Bratislavy, čo nebolo bežné. Pamätá si, že žalovaný v 1. rade hodnotil spory, ktorých účastníkom je mesto, pričom nikoho neurážal. Podľa názoru svedka žalobkyňa ako A. L. odvolacieho súdu neviedla pojednávanie „košer“, nešlo o čistú hru, no svedok nevie, či tento jeho názor mal aj pred vyjadrením žalovaného v 1. rade o osobe žalobkyne prejednávajúcej spor mesta. O tom, že spor mesta pojednáva na odvolacom súde žalobkyňa, sa svedok dozvedel až z prednesu žalovaného v 1. rade.

L. Y.. Y. T., advokát a poslanec zastupiteľstva mesta Považská Bystrica v predchádzajúcom volebnom období, sa zúčastnil predmetného zasadnutia a počul, ako žalovaný v 1. rade podal informáciu o stave súdnych konaní mesta. Keďže nevedel, čo znamená výraz afinita, musel ho vyhľadať v slovníku. Nenapadlo ho, žeby žalovaný v 1. rade hovoril o vzťahu bývalého vedenia mesta a žalobkyne, ktorá prejednávala spor mesta. Nestretol sa s tým, aby niekto hovoril, že prejav žalovaného v 1. rade žalobkyni poškodil, ale ľudia hovorili, že žalovaný v 1. rade sucho skonštatoval. Svedok nemá skúsenosť s tým, žeby žalobkyňa niekedy súdila neobjektívne a zaujato. Žalobkyňa sa mala vylúčiť z rozhodovania sporu, a ľudia by nemali pochybnosti o jej nezaujatosti.

Svedkyňa U. T., priateľka L. Ž., uviedla, že žalobkyňu pozná 5 rokov. Je to čestná žena. Prednes žalovaného v 1. rade, ktorý videla v televízii na svedkyňu pôsobil tak, že podľa žalovaného v 1. rade je žalobkyňa nevierohodná osoba, zaujatá voči mestu a nerozhodla v spore objektívne.

Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. XNdob X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, nebola žalobkyňa vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod spis. zn. XCob/XXX/XXXX, kde sa rieši odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, o povinnosti Mesta Považská Bystrica zaplatiť žalovanému v 2. rade peňažné plnenie, titulom zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica. Najvyšší súd SR skonštatoval v rozhodnutí, že funkciu Y. namietanej sudkyne v čase vzniku predmetnej zmluvy, nemožno považovať za dôvod zakladajúci vzťah osobného záujmu sudkyne na výsledku konania v spore týkajúcom sa peňažných nárokov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy, o ktorej platnosti už rozhodol odvolací súd v senáte bez účasti žalobkyne ako sudkyne.

Z predloženej zápisnice z pojednávania vo veci vedenej na tunajšom súde pod spis. zn. 14Cb 16/2010 vyplýva, že svedok K.. Ľ. N. uviedol, že si myslí, že zmluva o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica bola pravdepodobne vytvorená mestským úradom, a aj návrh dodatku k zmluve vypracovalo Mesto Považská Bystrica.

Iných svedkov súd nevypočúval a nevykonával ani ďalšie dokazovanie, nakoľko to účastníci nenavrhli a súd mal skutkový stav za dostatočne zistený pre rozhodnutie o uplatnenom nároku.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 a nasl. priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Vzhľadom na mnohotvárnosť jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby a rozmanitosť životných situácii, v ktorých sa fyzická osoba môže nachádzať, zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva, ale stanovuje len znaky, pri danosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti (objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením, alebo ohrozením osobnostných práv). Ak sú v konkrétnom prípade tieto predpoklady splnené, má fyzická osoba právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má oprávnená osoba tiež právo žiadať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Občiansky zákonník žiadnu maximálnu ani minimálnu hranicu výšky zadosťučinenia v peniazoch neustanovuje. Určenia výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu tak, že zadosťučinenie má byť primerané.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že žalobkyňa sa oprávnene domáhala ochrany osobnosti. Ako L., teda osoba verejného záujmu požíva ochranu pred neopodstatnenými zásahmi do jej cti, dôstojnosti a ďalších osobnostných práv. Výrok žalovaného v 1. rade prednesený na zasadnutí mestského zastupiteľstva nemožno považovať za prípustnú kritiku, ako argumentoval žalovaný v 1. rade. Z jeho prednesu je zrejmé, že ním spochybnil objektívnosť žalobkyne ako sudkyne odvolacieho senátu pri rozhodovaní sporu Mesta Považská Bystrica a žalovaného v 2. rade. V ústnom prednese poukázal na to, že žalobkyňa pri rozhodovaní mala určitú afinitu, teda blízky, príbuzný vzťah k Mestu Považská Bystrica ako účastníkovi konania, pretože Y. žalobkyne bol dlhé roky prednostom Mestského úradu v Považskej Bystrici. Zmluva a dodatok, z ktorých vyplývali peňažné záväzky pre mesto boli podpísané v čase, keď manžel žalobkyne bol prednostom Mestského úradu v Považskej Bystrici, no v období, keď o sporoch rozhodovala žalobkyňa, už funkciu prednostu mesta jej manžel nevykonával. Žalovaný v 1. rade tým, že výslovne dal do súvislosti rozhodovanie žalobkyne na krajskom súde v sporoch Mesta Považská Bystrica a dlhoročnú funkciu jej manžela v Meste Považská Bystrica vlastne naznačil, že žalobkyňa bola zaujatá v danej veci a napriek tomu nepožiadala o vylúčenie, ale rozhodovala spory, v ktorých sa žalovaný v 2. rade proti Mestu Považská Bystrica domáhal peňažných plnení a rozhodla tendenčne proti Mestu Považská Bystrica. Z dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa sa nechala vylúčiť zo sporu o platnosť koncesnej zmluvy, keďže na zmluve bol uvedený jej manžel ako osoba poverená Mestom Považská Bystrica vo veci tejto zmluvy. V iných odvolacích konaniach o peňažných nárokoch proti Mestu Považská Bystrica, zo zmluvy o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanála sa žalobkyňa nedala vylúčiť, nakoľko sa necítila zaujatá, nevedela, žeby jej manžel sa podieľal na príprave zmluvy a jej dodatku, pretože nebol štatutárom mesta. Ani Najvyšší súd SR nezistil dôvody pre vylúčenie žalobkyne z prejednávania a rozhodovania týchto sporov, pričom dospel k záveru, že funkciu manžela žalobkyne v čase vzniku predmetnej zmluvy nemožno považovať za dôvod zakladajúci vzťah osobného záujmu žalobkyne na výsledku konania, v spore týkajúcom sa peňažných nárokov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy. Neobstojí potom obrana žalovaného v 1. rade, že šlo z jeho strany o oprávnené pochybnosti o nezaujatosti žalobkyne a jeho hodnotiaci úsudok mal dostatočný faktický základ. Spochybnil nestrannosť žalobkyne ako sudkyne, a to bez akéhokoľvek relevantného skutkového základu, opodstatňujúceho záver o predpojatosti žalobkyne a prekročil tým medze dovolenej kritiky. Jeho výrok nemôže byť ospravedlňovaný slobodou prejavu. Ide o nepravdivé tvrdenia, ktoré predniesol žalovaný v 1. rade nie ako súkromná osoba, ale ako T. Mesta Považská Bystrica na verejnom zasadnutí mestského zastupiteľstva za prítomnosti poslancov, verejnosti a zástupcov médií. Jeho slová ako najvyššieho predstaviteľa mesta majú nepochybne potenciálne veľký vplyv na mienku verejnosti, obyvateľov mesta. Prejav urobil preukázateľne s vedomím, že celé zasadnutie zastupiteľstva je zaznamenávané a záznam bude následne niekoľkonásobne vysielaný v regionálnych médiách. Z dokazovania vyplynulo, že záznam sa vysielal 24-krát v období 3 mesiacov a mohlo ho vidieť 8000 domácnosti v meste Považská Bystrica a mestských častiach. Svedkovia R..

H. V., U. T. nadobudli po vzhliadnutí záznamu z prednesu žalovaného v 1. rade dojem, že žalobkyňa ako sudkyňa je nevierohodná, nerozhodovala objektívne v spore mesta. Svedkovia R. G., Y.. R. L. až z prednesu žalovaného v 1. rade zistili, že spor mesta pojednáva žalobkyňa na odvolacom súde, pričom svedok L. začal po prednese žalovaného v 1. rade uvažovať, či nejde o konflikt záujmov a svedok G. mal za to, že žalobkyňa neviedla spor mesta čistým spôsobom. L. Y.. Y. T., K.. L. Q. uviedli, že žalobkyňa sa mala nechať vylúčiť z prejednávania, a ľudia by nemali pochybnosti o jej nezaujatosti. Súd vzal zreteľ i na skutočnosť, že žalobkyňa je vysokoškolsky vzdelaná, odborníčka v právnickej profesii, nakoľko pôsobí vo funkcii L. od roku 1972, najprv na I. L. T. F. a od roku 1997 na V. L. U. M.. Žiaden zo svedkov nemá skúsenosť, žeby žalobkyňa rozhodovala niekedy zaujato a neobjektívne. Svedkovia, ktorí ju poznajú osobne, alebo z pracovného života ju hodnotia ako čestnú ženu, ktorá si vždy zodpovedne a svedomito plnila svoje sudcovské povinnosti.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade ústnym prejavom dňa 28.01.2010 neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobkyne. Jeho výrok bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach žalobkyne, podstatne znížiť jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti ako aj profesionálnu česť a dobrú povesť sudkyne s dlhoročnou praxou, a to tak u obyvateľov Mesta T. F. ako aj v právnických kruhoch. Sú splnené všetky predpoklady na to, aby sa žalobkyňa mohla domáhať ochrany jej práv v zmysle § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka. Súd preto v zmysle žaloby zaviazal žalovaného v 2. rade, aby zabezpečil odvysielanie žalobkyňou požadovaného zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia žalovaného v 1. rade.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nepostačuje len ospravedlnenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vážnosť žalobkyne v spoločnosti bola v značnej miere znížená, pretože žalovaný v 1. rade z pozície jeho funkcie primátora, verejne na zasadnutí mestského zastupiteľstva predniesol znevažujúce výroky na adresu žalobkyne ako sudkyne, pričom záznam o tom bol opakovane vysielaný v pravidelných intervaloch v lokálnej televízii s pokrytím asi 8000 domácností, a výroky o osobe sudkyne sa tak stali prístupnými veľkej časti obyvateľov mesta Považská Bystrica. Preto podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodol, že žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu v uplatnenej výške 10.000,- €, ktorú považoval za primeranú vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobkyne.

Žalobkyňa mala v konaní plný úspech. Preto súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal žalovaného v 1. rade, aby k rukám právneho zástupcu žalobkyne zaplatil náhradu trov konania v sume 1.241,13 €, pozostávajúcich zo súdneho poplatku za žalobu 366,- € a trov právneho zastúpenia 875,13 €.

Pretože žalobkyňa uplatnila žalobou o ochranu osobnosti aj náhradu nemajetkovej ujmy, podľa § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z. tarifná hodnota sporu predstavuje 2.000,- € a podľa § 10 ods. 1 cit. vyhl. patrí základná sadzba tarifnej hodnoty vo výške 91,29 € x 5 účelne vykonaných úkonov právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 09.06.2010, spísanie žaloby 14.06.2010, účasť na pojednávaniach v dňoch 10.03.2011, 28.04.2011, 16.06.2011 a podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. priznal súd i uplatnený režijný paušál 7,21 € x 2 úkony z roku 2010, 7,41 € x 3 úkony z roku 2011.

Advokát cestoval z miesta jeho sídla v Trenčíne na súdne pojednávania v Považskej Bystrici a späť motorovým vozidlom zn. Volvo XC90, ev.č.: TN LIVIA, č. TP: SF 605530, a preto mu za tieto cesty prináležia podľa § 16 ods. 4 cit. vyhl. cestovné náhrady. Súd potom priznal základnú náhradu vo výške 17,93 € (suma základnej náhrady 0,183 € za 1 km x 98 km) x 3 cesty a za použitia výpočtu (priemerná spotreba motorovej nafty 9litrov/100km x 98 km x cena za 1liter pohonných látok dňa 10.03.2011 = 1,309 €, dňa 28.04.2011 = 1,369 €, dňa 16.06.2011 = 1,384 €, neprevyšujúcich priemerné ceny podľa internetového portálu Štatistického úradu SR) mu patrí aj náhrada za spotrebované pohonné látky vo výške 11,55 € (10.03.2011), vo výške 12,07 € (28.04.2011) a vo výške 12,21 € (16.06.2011). Spolu cestovné náhrady činia 89,62 €.

Podľa § 17 ods. 1, 2 cit. vyhl. prináleží za uvedené cesty na pojednávania a späť aj náhrada za stratu času vo výške 12,35 € x 4 začaté polhodiny x 3 cesty. Spolu náhrada za stratu času činí 148,20 €.

Pretože je právny zástupca žalobkyne platiteľom DPH, podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. súd zvýšil trovy právneho zastúpenia v sume 197,- € za 2 úkony vykonané do 31.12.2010 o 19% DPH, t.j. o sumu 37,43

€, a vzhľadom na zvýšenie DPH na 20% od 01.01.2011 tarifnú odmenu a náhrady hotových výdavkov v sume 533,92 € za 3 úkony vykonané v roku 2011 zvýšil o 20% DPH, t.j. o sumu 106,78 €.

Náhradu trov konania proti žalovanému v 2. rade súd žalobkyni nepriznal, nakoľko ju neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.